

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

, mede ten behoeve van haar minderjarig kind,
appellante,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/23708 en 06/23711 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 29 maart 2007
in de gedingen tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 21 februari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellante om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar en haar minderjarig kind verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 4 mei 2006 heeft de minister de daartegen door appellante gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 maart 2007, verzonden op 2 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, de daartegen door appellante ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 11 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

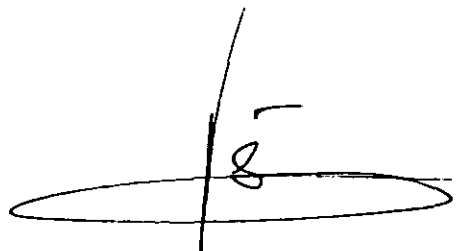
w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 juli 2007

404.

Verzonden: **10 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

rechtbankzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummers: Awb 06/23708 en Awb 06/23711

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
V-nummer:
alsmede haar minderjarig kind:

geboren op
V-nummer:
beide van Tsjechische nationaliteit,
eisers,
gemachtigde: mr. B. van Dijk, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. S. van Willigen, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 2 december 2005 hebben eisers een aanvraag ingediend om verlenging van de geldigheidsduur van hun verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'conform beschikking minister'. Verweerder heeft bij beschikkingen van 21 februari 2006 de aanvragen buiten behandeling gesteld.

1.2. Eisers hebben daartegen op 15 maart 2006 bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 4 mei 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.3. Bij beroepschrift van 15 mei 2006 hebben eisers tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eisers toegezonden en hen in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Zaaknummer: Awb 06/23708 en Awb 06/23711

blad 2

1.5. De beroepen zijn behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 22 maart 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Verweerder heeft de aanvragen buiten behandeling gesteld om reden dat eisers niet hebben voldaan aan op hen, ingevolge artikel 24, tweede lid van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), rustende verplichting om de verschuldigde leges te betalen. Dit verzuim is niet hersteld door eisers, nadat verweerder hen in de gelegenheid heeft gesteld binnen twee weken alsnog de leges te voldoen. Derhalve heeft verweerder de aanvragen op grond van artikel 4:5, vierde lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) buiten behandeling gesteld. Daarbij heeft verweerder overwogen dat de stelling van eisers dat de toekenning van de bijzondere bijstand moet worden gezien als zijnde de betaling van de vereiste legeskosten, niet kan worden gevolgd. De legeskosten kunnen pas als voldaan worden beschouwd als deze door verweerder zijn ontvangen. Daarbij heeft verweerder tevens opgemerkt dat de leges ten tijde van de bestreden beschikking nog altijd niet zijn voldaan. Aangezien de bezwaren van eisers kennelijk ongegrond zijn, is op goede gronden afgezien van het horen van eisers.

2.2. Eisers stellen zich op het standpunt dat het weliswaar juist is dat de leges niet (binnen de gestelde termijn) voldaan zijn, maar dat dit niet te wijten is aan onwil van de zijde van eisers. Eisers ontvangen een bijstandsuitkering. Omdat zij de kosten van de leges niet persoonlijk kunnen dragen, hebben eisers bijzondere bijstand aangevraagd bij de gemeente Groningen. Eerdere ervaringen met aanvragen om bijzondere bijstand hadden eisers geleerd dat de gemeente zelfstandig en rechtstreeks tot betaling van de betreffende kosten overging. Eisers gingen er dan ook van uit dat dat ook in onderhavige situatie het geval zou zijn. Verder mag er vanuit worden gegaan dat de gemeente bekend is met de termijnstellingen aangaande legesverplichting. Eiseres stelt dat zij de gemeente hierop heeft gewezen. De gemeente heeft uiteindelijk ook de leges voldaan, doch buiten de verzuimtermijn, en niet rechtstreeks aan verweerder maar aan eisers zelf. Eisers zijn van mening dat dit niet aan hen toe te rekenen is. Voorts heeft eiseres in het kader van onderhavige aanvraag verweerder zelf aangeschreven, waarvan de strekking aldus begrepen moet worden dat zij er niet zeker van was of zij tijdig aan de legesverplichting zou kunnen voldoen. Verweerder heeft dit ten onrechte niet meegewogen in de bestreden beschikking. Tenslotte zijn eisers van mening dat verweerder ten onrechte een hoorzitting achterwege heeft gelaten.

Beoordeling van het beroep

2.3. Ingevolge artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000 is de vreemdeling leges verschuldigd ter zake van de afdoening van zijn aanvraag. Voorts blijkt uit het tweede lid dat de aanvraag niet in behandeling wordt genomen indien betaling van de leges achterwege blijft.

Zaaknummer: Awb 06/23708 en Awb 06/23711

blad 3

2.4. In artikel 4:5, eerste lid, Awb is voorts bepaald dat, indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag het bestuursorgaan kan besluiten de aanvraag niet te behandelen, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn de aanvraag aan te vullen.

2.5. Op 2 december 2005 hebben eisers een aanvraag om verlenging van hun verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingediend. Naar aanleiding van deze aanvragen heeft verweerder aan eisers 15 december 2005 verzocht binnen een termijn van vier weken de verschuldigde leges te voldoen. Wegens het uitblijven van betaling is door verweerder aan eisers op 12 januari 2006 een herstelverzuim termijn geboden, welke termijn op 26 januari 2006 is verlopen zonder dat verzoekers de verschuldigde leges hebben voldaan. Verweerder heeft de aanvragen vervolgens op 21 februari 2006 op grond van artikel 4:5 Awb buiten behandeling gesteld.

2.6. Zoals de afdeling eerder heeft overwogen, onder meer de uitspraak van 21 oktober 2004, nr. 200406363/1 («JV» 2004/477), wijkt artikel 24 lid 2 Vw 2000 slechts in zoverre af van artikel 4:5 Awb, dan indien betaling van de voor afdoening van de aanvraag verschuldigde leges achterwege blijft, de minister niet slechts de bevoegdheid toekomt die aanvraag niet te behandelen, doch dat hij daartoe ook gehouden is. Enkel indien verweerder de aanvragen niet binnen de daartoe vermelde termijn van vier weken buiten behandeling heeft gesteld, kan het alsnog voldoen van de leges, aan het voorgaande afdoen. Hiervan is de rechtbank echter niet gebleken, nu verweerder de aanvragen op 21 februari 2006 en derhalve binnen de termijn van vier weken buiten behandeling heeft gesteld en ter zitting is gebleken dat de leges voor de onderhavige aanvraag nog altijd niet zijn voldaan.

2.7. De door eisers aangevoerde redenen voor het niet (tijdig) betalen van de leges kunnen voorts niet leiden tot het oordeel dat de aanvraag ten onrechte buiten behandeling is gesteld, omdat het voldoen van de leges de primaire verantwoordelijkheid is van eisers. De rechtbank laat daarbij eveneens wegen dat het niet voldoen van de leges omdat eisers de kosten niet konden dragen en in de veronderstelling waren dat deze tijdig door de gemeente zouden worden voldaan, een omstandigheid betreft die voor rekening en risico van eisers dient te komen. Niet gebleken is dat eisers bij verweerder voor het verstrijken van de termijn hebben aangegeven, dat de gemeente Groningen de leges rechtstreeks zou voldoen, noch dat zij daartoe een verzoek hadden ingediend. Ter zitting is gewezen op de brief van eisers van 29 november 2005, waarbij eisers heeft aangegeven dat zij moeite had om het geld voor de leges bij elkaar te krijgen. Hieruit blijkt echter niet dat zij aan verweerder heeft aangegeven dat zij daartoe een verzoek voor bijzondere bijstand bij de gemeente Groningen heeft ingediend, noch blijkt hieruit een verzoek aan verweerder tot uitstel, danwel vrijstelling van de legesbetaling. Tenslotte is het de rechtbank niet gebleken dat eisers ten tijde van het verstrijken van de betalingstermijn bij de gemeente Groningen heeft geverifieerd of de leges waren voldaan. Hetgeen ter zitting nog is aangevoerd doet hieraan niet af.

2.8. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder de aanvragen op 21 februari 2006 op goede gronden en met toepassing van het bepaalde in artikel 4:5 Awb buiten behandeling gesteld. Daarbij merkt de rechtbank op dat de stelling van eisers dat, nu het eveneens een minderjarige betreft, de belangen van het kind niet voorop zijn gesteld in het bestreden besluit, waarmee het besluit in strijd komt met het IVRK, niet kan worden gevolgd. Nog afgezien van het feit dat verweerder niet gehouden was het genomen besluit te

Zaaknummer: Awb 06/23708 en Awb 06/23711

blad 4

toetsen aan het IVRK, nu de aanvraag buiten behandeling is gesteld en niet inhoudelijk is behandeld, overweegt de rechtbank voorts dat eisers hun beroep op het IVRK niet nader hebben gemotiveerd, noch hebben geconcretiseerd.

2.9. Met betrekking tot de grief van eisers dat zij gehoord hadden moeten worden op bezwaar overweegt de rechtbank het volgende. Het horen vormt een belangrijk onderdeel van de bezwaarschriftprocedure en daarvan kan slechts moet toepassing van artikel 7:3 van de Awb worden afgezien, indien naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Hetgeen eisers naar voren hebben gebracht rechrvaardigde, naar het oordeel van de rechtbank, echter de conclusie van verweerder dat reeds aanstonds buiten twijfel was dat hun bezwaarschrift ongegrond was. Verweerder heeft dan ook van horen mogen afzien.

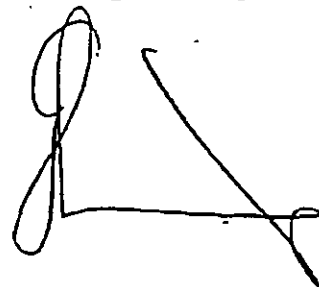
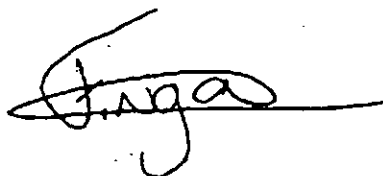
2.10. De beroepen zijn derhalve ongegrond.

2.11. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. F.J. Tinga als griffier op 29 maart 2007.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 2 APR 2007

Tiebout

advocaten

Groningen
Prædijussingel 1
9711 AA Groningen
T (050) 589 25 79
F (050) 360 16 23
Info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr A. van Asperen
mr M. Schuringa
mr K.B. Spoelstra
mr B. van Dijk
mr i.M. Zuidhoek
mr M.R.M. Schapp

Roden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AM Roden
T (050) 501 50 90
F (050) 501 50 45
Info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr S.G. Rissik
mr S. O'Hara
mr mr S.M. Faher
mr L. Sandberg

Derdenrekening
ABN-AMRO
60.59 22.470
i.v.v.
Stichting Beherr
Derdengelden
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

RAAD VAN STATE	
INGECOMEN	
26 APR 2007	
ZAAKNR.	02972
AAN:	V
BEHANDELD: DO:	PAR:

Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Per telefax: (070) 365 13 80
en per aangetekende post

1457-A

Groningen, 26 april 2007

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Inzake: Staat / HB
Uw ref:
Onze ref: BVD/ivd/520306985/chytkova

Email: bjom.vandijk@tiebout.nl
Doorkiesnr. secr.: (050) 360 37 36

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij teken ik, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, namens mevrouw , geboren , alsmede namens , geboren te dezer zake wettelijk vertegenwoordigd door genoemde mevrouw A. Chytkova, hoger beroep aan tegen bijgaande uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 29 maart 2007, verzonden 2 april 2007.

Allereerst wordt u verzocht alle feiten, weren en stellingen, zoals naar voren gebracht in eerdere instanties, als hier ingelast en herhaald te beschouwen, alsmede om het griffierecht in mijn rekening-courant te boeken.

Grief !:

Ten onrechte heet de rechtbank in rechtsoverweging 2.7. overwogen dat, samengevat, het niet tijdig betalen van de leges voor rekening en risico van appellanten hebben te komen.

Toelichting:

De rechtbank overweegt, dat de redenen die door appellanten zijn aangevoerd over het niet binnen de gestelde termijn te hebben betaald, te weten dat tijdig bij de gemeente Groningen om bijzondere bijstand was verzocht, eerdere ervaringen appellante hadden geleerd dat de verzochte bijzondere bijstand steeds door de gemeente aan de ontvanger werd betaald, en er vanuit gegaan mag worden dat de gemeente bekend was – hetgeen overigens ook in de acceptgiro te lezen viel – met fatale termijnen, geen omstandigheden opleveren die maken dat de aanvragen ten onrechte buiten behandeling zijn gesteld. Appellanten menen evenwel dat die omstandigheden hebben te leiden tot de conclusie dat appellanten al het mogelijke in het werk hebben gesteld om aan hun verplichtingen jegens verweerder te voldoen.

Tiebout

advocaten

Bestreden wordt dat, zoals de rechtbank van mening lijkt zijn, ondanks genoemde omstandigheden het niet betalen van de leges voor rekening van appellanten dient te blijven. Naar het oordeel van appellanten geven die overwegingen geen blijk van een juiste en evenwichtige belangenafweging. Dat klemmt temeer, nu de gevolgen van de buiten behandelingstelling, te weten het zonder vergunning raken, niet in verhouding staan terwijl een nieuwe aanvraag een verblijfsgat oplevert. De rechtbank heeft derhalve niet alleen miskend dat de trage handelswijze van de gemeente Groningen niet aan appellanten kan worden toegerekend, zodat ook het niet tijdig betalen niet aan haar kan worden toegerekend, terwijl voorts uit het oog is verloren dat de gevolgen van de buiten behandelingstelling in geen enkele verhouding staan tot de grond voor buiten behandelingstelling.

Grief II:

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.8. overwogen dat, kort gezegd, het beroep van appellanten op (artikel 2 van) het IVRK niet slaagt, omdat verweerder niet gehouden was te toetsen aan het IVRK en omdat de aanvraag niet inhoudelijk is afgehandeld, terwijl appellanten voorts dat beroep op het IVRK niet zouden hebben gemotiveerd, noch hebben geconcretiseerd.

Toelichting:

In bezwaar – en herhaald en ingelast beschouwd in beroep – is onmiskenbaar een beroep gedaan op het bepaalde in artikel 2 IVRK, houdende dat de verdragsluitende landen bij alle maatregelen betreffende kinderen tonen dat de belangen van het kind de eerste overweging vormen. Voorts heeft de Nederlandse overheid aangegeven dat het belang van de minderjarige geen absolute voorrang heeft, maar "het is evenwel met de bedoeling van het verdrag in overeenstemming te achten, dat "het belang van kind" als regel de doorslag hoort te geven." (Meuwese, mr. Stam, Kruien, Esther "Vreemdelingenbeleid en kinderrechten", in: AA51 (2002) 9, p. 611). Nederland kent derhalve aan het bepaalde in artikel 3 IVRK reflexwerking toe. Appellanten bestrijden dat de beoordeling van die bepaling enkel plaats kan vinden bij een inhoudelijke toets van een aanvraag. Daar valt geen enkel rechtvaardigingsgrond voor te vinden en ik breng hier in herinnering de tekst van het bepaalde in artikel 3 IVRK ("alle maatregelen"), zodat de overweging van de rechtbank bestreden wordt.

Grief III:

Ten onrechte heeft de rechtbank ten onrechte in rechtsoverweging 2.9. overwogen dat, kort weergegeven dat verweerder heeft mogen afzien van een hoorzitting.

Toelichting:

Bestreden wordt dat, gelet op alle omstandigheden van het geval sprake is geweest van een *kennelijk* ongegrond bezwaarschrift. Door appellanten zijn en waren zodanige argumenten aangevoerd dat zij daarop gehoord hadden moeten worden.

Conclusie:

Gelet op al het voorgaande wordt u verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de proceskosten en tot teruggave van het griffierecht.

In afwachting.

Hoogachtend,

B. van Dijk

Bijlagen: kopie uitspraak, 6 pag.